

Nr 861

Av herr **Rubin**, om viss begränsning av rätten att göra bandupptagning m. m.

Under senare år har frågan om privatlivets helgd kommit att få en allt större betydelse. Denna rätt är bl. a. skyddad i Europarådets konvention om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. I art. 8 heter det nämligen att envar har rätt till skydd för sitt privat- och familjeliv. Den närmare innebörden av denna mycket allmänna bestämmelse har man sökt närmare precisera senast vid en nordisk konferens om privatlivets helgd, som anordnades av Internationella juristkommissionen i Stockholm i maj 1967. I en utförlig förklaring till innebörden av rätten till privatliv, vilken förklaring enhälligt antogs av konferensen, föreskrevs, att hemlig bandupptagning, fotografering och filmning av en person under privata omständigheter eller under besvärande eller intima förhållanden utan vederbörandes vetskap måste kunna påtalas vid domstol och att i allvarligare fall även kriminalisering kunde bli nödvändig.

På detta område har man sålunda genom internationella överenskommelser sökt trygga ett visst skydd för enskilda människors privatliv. Det måste finnas en viss sektor av livet, som den enskilde kan betrakta som sin privata och där han icke skall behöva tåla intrång av andra. Var och en måste kunna draga sig tillbaka och få vara i fred då han så önskar.

När det gäller filmning och fotografering är det emellertid vidare värdefullt, att det finns en relativt vidsträckt frihet för envar att få välja de motiv han önskar. I denna rätt måste dock göras vissa begränsningar med hänsyn till den enskildes rätt till skydd för sitt privatliv.

Denna gränsdragning är hittills olöst i svensk rätt. Redan har en del aktuella fall uppkommit, där fråga är om hur denna gränsdragning skall göras. Frågan är av den vikt att man icke kan tänka sig att överlämna den enbart åt en rättspraxis. Det skulle då komma att ta många, många år innan klara rättsregler utvecklades. Ämnet bör därför nu göras till föremål för lagstiftning.

Under återopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att förslag till lagregler utarbetas om hur rätten att fritt göra bandupptagningar, fotografera och filma bör avgränsas i förhållande till det skydd den enskilde behöver åtnjuta för sitt privatliv enligt bl. a. art. 8 i Europarådets konvention angående de mänskliga rättigheterna.

Stockholm den 26 januari 1968

Bertil Rubin (mbs)